

VET DU HVOR GUD ER?

Av Neale Donald Walsch
www.nealedonaldwalsch.com

La oss utforske noe riktig fascinerende. La oss se på det stedet i Universet hvor Gud befinner seg; det stedet Gud eksisterer.

Mange mennesker tror at Gud er overalt, men tror ikke at Gud befinner seg på innsiden av dem selv. De sier kanskje dette ut av ydmykhet, men faktisk er det toppen av arroganse å innbille seg at Gud eksisterer overalt i Universet *unntatt i deg selv*.

Det ville gjort din kropp, sinn og sjel til en temmelig eksklusiv eiendom.

På den annen side, hvis vi aksepterer at til og med tradisjonelle religioner sier: at Gud er Alfa og Omega, begynnelsen og slutten, alt sammen, da må vi nødvendigvis konkludere med at Gud eksisterer inni oss.

Dette er en stor konklusjon, fordi hvis dette er korrekt (og det er det), kommer vi over et svært spennende og betydningsfullt spørsmål: Hvor i oss er det Gud eksisterer? I vår lillefinger? I vår stortå? I hjernen vår? I hjertet? I vår sjel? (Har vi egentlig en sjel?) (Ja.)

Svaret: Hvis Gud virkelig er alt sammen, Alfa og Omega, da kan det være *ingen steder* i oss hvor Gud ikke er. Faktisk, det er ingen steder i *noe* hvor Gud ikke er. Gud er overalt, og er manifestert i alt.

Dette bringer oss tilbake til den usagte sannheten. Hvis Gud er overalt i deg, hvis det er ingen steder i deg hvor Gud ikke er, da er Gud *deg*.

Og alt *annet*.

Når du forstår dette, kan du ikke noensinne igjen forestille deg at livet dreier seg om "deg". Ikke på den måten at "du" må være, gjøre, eller ha noe som helst spesielt for å være lykkelig. Ikke på den måten at du "trenger" noe, krever noe, for å overleve.

Å leve i denne sannheten gjør det ek-

"Hvis vi aksepterer at til og med tradisjonelle religioner sier: at Gud er Alfa og Omega, begynnelsen og slutten, alt sammen, da må vi nødvendigvis konkludere med at Gud eksisterer inni oss."

stremt vanskelig å bli "fanget opp" i de daglige små "dramaene" i livet slik det for tiden leves ut blant de fleste mennesker på jorden, og det gir et friskt perspektiv på de virkelige store tragediene og uroene som preger vår art.

I 50 år levde jeg som et tilfelle av misforstått identitet. Jeg trodde jeg var atskilt fra Gud. Nå vet jeg at det ikke er tilfelle, og at Gud og jeg er ett. Med dette menes ikke at "jeg er Gud" i en arrogant betydning av disse ordene. Med dette menes at "jeg er det Gud er, Gud er hva jeg er." Det betyr at jeg virkelig *har* blitt skapt i Guds bilde og likhet.

Og det har du og.

På et helt personlig nivå menes dette at du har intet behov for noe som helst, så du kan stoppe alle dine personlige dag-til-dag "drama" her og nå. Siden du er alt du noensinne kan forestille deg at du trenger eller ønsker, hva er det da å bråke etter?

Du ønsker kjærlighet? Du er kjærlighet. Du ønsker overflod? Du er overflod. Du ønsker medfølelse, tilgivelse, forståelse? Du er medfølelse, tilgivende, forståelsesfull.

Det er ikke sikkert du opplever at du er disse tingene hvis du har levd som en misforstått identitet, men på den annen side er den raskeste veien å erfare at du er disse tingene å være disse tingene. Og den raskeste veien til å oppleve deg selv være disse tingene er å gi disse tingene bort.

For det er ved å gi at du innser og opplever det å ha, og det er ved å ha at du opplever og ekspanderer ditt væren, og det er ved å være at du omfavner og uttrykker den viten av hvem du er – og dette er formålet til alt liv.

Dette er forståelser som, når de virkelig blir omfavnet, kan endre din erfaring av livet for alltid.